RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 81.766 van 13 juli 1999
in de zaak A. 83.792/IX-1794.

In zake : Anna BAEKELANDT,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. VAN DER MUSSELE en
Y. VANDEN BOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Justitie,
2. de Nederlandstalige examencommissie van het Wervingscollege der magistraten,
die woonplaats kiezen bij
advocaat S. OSSIEUR,
kantoor houdende te GENT,
Apostelhuizen 26 R, bus 10.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Anna BAEKELANDT op 26 april 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 13 februari 1999 van de Nederlandstalige examencommissie van het Wervingscollege der magistraten, waarbij verzoekster niet geslaagd wordt verklaard voor het tweede onderdeel van het schriftelijk examengedeelte met betrekking tot de beroepsbekwaamheid;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota’s van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 juni 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 juni 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN DER MUSSELE, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat S. OSSIEUR, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster stelt zich op 8 november 1998 kandidaat voor het examen inzake beroepsbekwaamheid voor de magistraten.

Voor het opstellen van een gerechtelijke beslissing kiest zij als materie het fiscaal recht.

1.2. Tijdens het schriftelijk examen, dat op 12 december 1998 plaatsvindt, stelt zij vast dat een onvolledige documentatie ter beschikking wordt gesteld.

In een brief van 15 december 1998 aan de voorzitter somt zij daaromtrent zeven punten op.

Zij luiden als volgt :

"- Geen enkele bepaling uit het Wetboek BTW werd ter beschikking gesteld.
- Bij conclusie werd door partijen geargumenteerd over nietigheid, op basis van bepalingen uit het Gerechtelijk Wetboek. De tekst van deze bepalingen was niet ter beschikking.
- Rechtspraak en rechtsleer waarnaar in conclusies verwezen werd, was niet ter beschikking. Enkele referenties waren terug te vinden in niet-recente samenvattingen uit de juridische databank 'Judith'.
- K.B. nr. 7, van toepassing op de casus, bevond zich in de documentatie in de versie van 1992, dewelke van kracht werd op 1 januari 1993, terwijl de casus zich voordeed in 1990.
- Bij conclusies werd verwezen naar de zesde Europese Richtlijn. Deze bevond zich niet in de documentatie.
- De door de BTW-Administratie gevorderde proportionele geldboete is gebaseerd op een artikel van het Wetboek BTW, zoals reeds hoger vermeld niet ter beschikking; de berekeningswijze ervan werd vastgelegd bij K.B., evenmin ter beschikking.
- De Wet op het Taalgebruik in Gerechtszaken was niet ter beschikking".

1.3. Op 13 februari 1999 delibereert de Nederlandstalige examencommissie.

Ingevolge verzoeksters brief van 15 december 1998 beslist de examencommissie het volgende :

"De examencommissie neemt kennis van het schrijven van 15 december 1998 van kandidate Anna BAEKELANDT die erop wijst dat het fiscaal dossier op het punt van de documentatie onvolledig was. De commissie heeft na beraadslaging vastgesteld dat de documentatie onvolledig was en het voor de kandidaten niet mogelijk was om met kennis van zaken een perfect afgewerkt vonnis op te stellen. Derhalve heeft de commissie besloten om bij de beoordeling van deze vonnissen met dit gebrek rekening te houden en de vonnissen uitsluitend te beoordelen op de juridische redenering en hierbij uitsluitend rekening te houden met de documentatie waarover de kandidaten beschikten. Op deze wijze heeft de commissie de juridische kennis en de maturiteit van de kandidaten getoetst zonder dat het gebrek in de documentatie enige invloed op het eindresultaat heeft gehad".

De examencommissie beslist ook dat verzoekster geslaagd is voor het eerste onderdeel van het schriftelijk examen (een verhandeling), en dat zij niet geslaagd is voor het tweede onderdeel (opstellen van een gerechtelijke beslissing). Als motivering geeft zij voor dat niet slagen op : "De nietigheid van het procesverbaal van de administratie wordt niet gemotiveerd".

1.4. Op 26 februari 1999 wordt aan verzoekster gemeld dat zij niet geslaagd is.

1.5. Verzoekster vraagt op 1 maart 1999 naar de motivering van deze beslissing. Tevens vraagt ze naar een antwoord op haar vraag in verband met de samenstelling van de documentatie.

1.6. Op 11 maart 1999 wordt haar de motivering van de bestreden beslissing meegedeeld. Met betrekking tot de samenstelling van de documentatie wordt haar kennis gegeven van de in 1.3. hierboven gereproduceerde tekst waarin de commissie haar standpunt heeft vertolkt.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoekster als eerste annulatiemiddel de schending aanvoert van artikel 259bis, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek en van het ministerieel uitvoeringsbesluit van 12 oktober 1998; dat zij betoogt dat blijkens de bijlage van het genoemde besluit het schriftelijk examengedeelte omvat : "het

opstellen van een gerechtelijke beslissing in een zaak" waarvoor "de gegevens aan de kandidaten in de vorm van een volledig dossier ter beschikking worden gesteld"; dat zij die bepaling geschonden noemt doordat, zoals de verwerende partij erkent, "de documentatie onvolledig was en het voor de kandidaten niet mogelijk was om met kennis van zaken een perfect afgewerkt vonnis op te stellen";

2.2. Overwegende dat in de door verzoekster geciteerde bepaling de termen "volledig dossier" niet slaan op de documentatie; dat blijkens die bepaling het "volledig dossier" immers is samengesteld uit de gegevens van de zaak waarin een gerechtelijke beslissing moet worden opgesteld; dat verderop in de bijlage van het ministerieel besluit een afzonderlijke tekst is gewijd aan de documentatie : "Een documentatie wordt hun ter beschikking gesteld"; dat het woord "documentatie" daar niet wordt voorafgegaan door het adjectief "volledige";

Overwegende dat weliswaar de verwerende partij heeft erkend dat de onvolledigheid van de documentatie het de kandidaten onmogelijk heeft gemaakt een "perfect afgewerkt vonnis" op te stellen;

Overwegende echter dat om verzoekster niet geslaagd te verklaren de examencommissie haar niet heeft verweten dat ze geen "perfect afgewerkt vonnis" heeft opgesteld; dat, zoals gezien in 1.3., wat zij haar heeft verweten is dat zij een proces-verbaal van de administratie nietig verklaart zonder die nietigheid te motiveren; dat een onvolledige documentatie voor verzoekster mogelijk een reden had kunnen opleveren om zich over de geldigheid van het bewuste proces-verbaal gewoon niet uit te spreken; dat de onvolledigheid van de documentatie er ook verantwoordelijk had kunnen voor zijn dat verzoekster een verkeerd motief opgaf voor het

geldig of voor het ongeldig verklaren van het proces-verbaal; dat echter in geen geval de onvolledigheid van de documentatie er de oorzaak van kan zijn dat een kandidaat zonder enige redengeving verklaart -dus gewoon affirmeert- dat een proces-verbaal nietig is;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat als tweede middel verzoekster schending van het gelijkheidsbeginsel aanvoert; dat zij die schending hierin blijkt te zien "dat de kandidaten voor het fiscaal vonnis niet de beschikking hadden over een volledige documentatie om met kennis van zaken een perfect vonnis af te werken, zoals de kandidaten voor het burgerlijk of strafvonnis";

3.1. Overwegende dat de door verzoekster aangevoerde schending reëel is; dat uit de behandeling van het eerste middel echter gebleken is dat, gegeven de reden waarom ze niet geslaagd is, die schending haar niet heeft geschaad;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat als derde middel verzoekster schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert;

4.1. Overwegende dat ter ondersteuning van dat middel verzoekster het heeft over de onvolledigheid van de documentatie -en zo het eerste middel herneemt- en over het feit dat "alle" kandidaten een volledige documentatie hadden moeten krijgen -en zo het tweede middel herneemt-; dat het derde middel aldus geen eigen waarde heeft;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat in haar vierde annulatiemiddel verzoekster de motivering van het bestreden besluit "niet draagkrachtig", "niet afdoende" en "niet pertinent" noemt;

5.1. Overwegende dat de motivering van het bestreden besluit volgens verzoekster "niet draagkrachtig" is, ten eerste omdat het motief "de nietigheid van het proces-verbaal van de administratie wordt niet gemotiveerd" niet de beoordeling van een redenering van verzoekster is maar een gewone vaststelling, ten tweede omdat geen enkele motivering wordt opgegeven omtrent de klacht van verzoekster over de onvolledigheid van de documentatie, ten derde omdat de overwegingen in de brief van 11 maart 1999 niet kunnen gelden als motivering van het besluit van 13 februari 1999, want nergens is aangetoond dat die motivering op dat tijdstip bestond;

5.1.1. Overwegende dat het motief van het bestreden besluit inderdaad niet de beoordeling van een redenering van verzoekster bevat; dat het wel, en terecht, de vaststelling bevat van een ontstentenis van redenering; dat daaraan immers zich schuldig maakt degene die een proces-verbaal nietig verklaart zonder de redenen op te geven die tot die nietigverklaring nopen; dat verzoekster een gebrekkige motivering wel ten laste van de examencommissie had kunnen leggen door te stellen dat er wel degelijk een redenering voorafging aan haar vaststelling dat het proces-verbaal nietig was; dat nu zij dat niet doet, zij het verwijt dat die vaststelling niet was gemotiveerd, niet ontkracht;

5.1.2. Overwegende dat zoals reeds vastgesteld de examencommissie de klacht van verzoekster over de onvolledige documentatie gegrond heeft bevonden en precies heeft aangegeven op welke manier zij er rekening mee heeft gehouden;

5.1.3. Overwegende dat de overwegingen in de brief van 11 maart 1999 de letterlijke weergave zijn van die in de beslissing van 13 februari 1999;

5.1.4. Overwegende dat het gebrek aan draagkrachtige motivering niet is aangetoond;

5.2. Overwegende dat de motivering van het bestreden besluit volgens verzoekster "niet afdoende" is omdat de overheid zelf heeft toegegeven dat geen documentatie voorhanden was om het vellen van een perfect vonnis mogelijk te maken, zodat er geen documentatie voorhanden was "om de al dan niet geldigheid van het PV te kunnen beoordelen en te motiveren zoals men blijkbaar eist";

5.2.1. Overwegende dat als verzoekster de geldigheid van het proces-verbaal niet kon beoordelen, zij onmogelijk kon vaststellen dat het proces-verbaal nietig was; dat voor het overige naar de behandeling van het eerste middel wordt verwezen;

Overwegende dat het gebrek aan afdoende motivering niet is aangetoond;

5.3. Overwegende dat de motivering van het bestreden besluit volgens verzoekster "niet pertinent" is omdat bij het examengedeelte over het opstellen van een vonnis de beoordeling van het juridisch redeneervermogen van de kandidaten niet aan de orde was, want voor dit examengedeelte diende men zich te beperken tot de opdracht : "een opgestelde gerechtelijke beslissing te evalueren waarvoor de gegevens aan de kandidaten in de vorm van een volledig dossier werden ter beschikking gesteld";

5.3.1. Overwegende dat, zij het dan niet uitsluitend, ook bij de waardering van een gerechtelijke

beslissing het juridisch redeneervermogen in aanmerking mag worden genomen; dat zoals boven vastgesteld aan verzoekster de ontstentenis van enige redenering ten kwade werd geduid; dat de Raad van State de beoordeling van de examencommissie slechts marginaal vermag te toetsen en dat hij onmogelijk kan vaststellen dat die commissie tegen alle redelijkheid is ingegaan door verzoekster af te wijzen omdat zij in een vonnis affirmeert zonder te bewijzen; dat de enige zinvolle kritiek op dat motief van de commissie geweest zou zijn dat het feitelijk onjuist is; dat verzoekster zodanige kritiek niet uit;

Overwegende dat het gebrek aan pertinente motivering niet is aangetoond;

5.4. Overwegende dat het vierde middel in geen van zijn onderdelen ernstig is;

6. Overwegende dat bij gebrek aan ernstige annulatiemiddelen de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juli 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BORRET, voorzitter,

Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**